

ת"פ 61530/11/16 - מדינת ישראל נגד שמואל דגן, צבי למברגר, גשר לחיים בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 61530-11-16 מדינת ישראל נ' דגן ואח'

לפני כבוד השופט שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רועי ברק
פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)
נגד
הנאשמים: 1. שמואל דגן
ע"י ב"כ עו"ד יוסי חמצני
2. צבי למברגר
3. גשר לחיים בע"מ
שניהם ע"י ב"כ עו"ד שמשון חן

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו לפניי, על יסוד הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות מס. ההודאה ניתנה במסגרת הסדר טיעון מקיף, דיוני ומהותי, שנערך בין הצדדים.

א. כתב האישום המתוקן:

2. במסגרת הסדר הטיעון הוגש כתב אישום מתוקן (בשלישית), שלאחר מכן אף תוקן פעם נוספת בהתאם לבקשה שהגיש ב"כ נאשם 1 בהסכמת המאשימה (ר' במסגרת בקשה מס' 18). נוסחו העדכני של כתב האישום המתוקן הינו, בעיקרו, כלהלן:

אישום ראשון (כל הנאשמים):

העובדות:

- בשנים 1999-2009 עסק נאשם 1 בסידור ביטוח רפואי לתלמידי ישיבה, שהם אזרחים זרים הלומדים בישיבות תורניות בישראל והינם בבחינת "תושב" ("דרכונאים").
- במועד שאינו ידוע למאשימה התקשר נאשם 1 בהסכם עם קופת חולים "מאוחדת" (להלן - מאוחדת) על פיו יושלם לו תשלום חד-פעמי בסך 250 ₪ עבור כל דרכונאי אשר יצרף כמבוטח למאוחדת, על פי רשימות שיעביר מדי חודש למשרדה.
- במועד שאינו ידוע למאשימה הוסכם כי מאוחדת תשלם לנאשם 1 את התשלומים החודשיים הנ"ל באמצעות עמותת למען ירושלים (להלן - העמותה), אשר הפעילה מרפאות בשכונות חרדיות בירושלים, יחד עם תשלומים חודשיים אותם שילמה מאוחדת לאותה עמותה.

- נאשם 2 היה מנהלה של העמותה, אשר היתה בבחינת מוסד ללא כוונות רווח, הפטור מתשלום מס.
- בתקופה הרלוונטית לכתב האישום נהג נאשם 1 להעביר למשרדי מאוחדת רשימות חודשיות של דרכונים אותם צירף לקופה, עם דרישות תשלום, ומדי חודש הודיעה מאוחדת לעמותה מהו הסכום המשולם על ידה לנאשם 1 ונכלל בתשלום החודשי לעמותה.
- בשנים 2009-2003 העבירה מאוחדת לעמותה תשלומים חודשיים בסכום מצטבר בסך ₪ 816,000 עבור נאשם 1.
- התשלומים הנ"ל הינם בבחינת הכנסות שצמחו לנאשם 1, אותן הסיט לעמותה הפטורה מתשלום מס, ועליהם לא דיווח כלל לרשויות המס; והכל במרמה, ערמה או תחבולה ובמטרה להתחמק ממס.
- נאשם 2 קיבל התשלומים הנ"ל אל קופת העמותה על אף שהיו אלה הכנסות נאשם 1, במטרה לסייע לנאשם 1 להתחמק ממס.
- בנוסף נהג נאשם 2 להעביר כספים מתוך ההכנסות הללו לנאשם 1, במרמה ומבלי לרשום את התשלומים בפנקסי העמותה, בין כשכר עבודה ובין כתשלום קבלני וזאת במטרה לסייע לנאשם 1 להתחמק ממס.

הוראת החיקוק:

- מרמה בכוונה להתחמק ממס - עבירה לפי הוראות סעיף 220(5) פקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן - הפקודה).

אישום שני (נאשמים 2-3 בלבד):

העובדות:

- נאשמת 3 הינה חברה אשר נוסדה בסוף שנת 2007 על ידי נאשם 2 ומר אברהם סיבוני (להלן - סיבוני) לשם ניהול מרפאה שתשרת את מבוטחי מאוחדת, אשר מצויה בבעלות נאשם 2 וסיבוני בחלקים שווים. מי שהתקשר פורמלית עם מאוחדת בהסכם להפעלת המרפאה היה רופא בשם גיליס בן עטר אולם בפועל נאשמת 3 היא שהפעילה את המרפאה והיא שקיבלה את רווחיה.
- בין השנים 2008-2010 היו נאשם 2 וסיבוני מנהלים פעילים בנאשמת 3.
- מר יוסי סניור (להלן - סניור) הינו הבעלים של "סניור קפיטל בע"מ", וכן פעל באמצעות עוסק מורשה תחת השם דניה ה.ס. (להלן ביחד - חברות סניור).
- בשנים הרלוונטיות סיפק סניור לנאשמת 3 חשבוניות של חברות סניור, כביכול בגין שירותים שסיפקו חברות סניור לנאשמת 3. חשבוניות חברות סניור לנאשמת 3 היו כוזבות שכן בפועל לא התקיימה כל פעילות עסקית בין נאשמת 3 לחברות סניור.
- סך חשבוניות חברות סניור לנאשמת 3 הינו 1,862,030 ₪ (לא כולל מע"מ). מס התשומות הגלום בחשבוניות אלו הינו בסך כולל של 296,985 ₪.
- נאשם 2 כלל את חשבוניות סניור לנאשמת 3 בספרי הנהלת החשבונות של נאשמת 3, ניכה אותן כהוצאות בדוחות השנתיים שהגישה נאשמת 3 לרשויות המס וקיזז את מס התשומות הגלום בהן

- מהדוחות אשר הוגשו למע"מ, והכל במרמה ובידיעה שמדובר בחשבוניות כוזבות.
- בשנת 2008 כלל נאשם 2 בספרי החשבוניות של נאשמת 3 חשבוניות של חברת "בטוליט בע"מ", כביכול בגין עבודות שיפוצים.
- חשבוניות בטוליט היו מזויפות וכוזבות, שכן בפועל לא התקיימה כל פעילות עסקית בין הנאשמת 3 לבין בטוליט, ובטוליט כלל לא הפיקה אותן ולא גבתה את התמורה על פיהן.
- סך חשבוניות בטוליט הינו 83,000 ₪ (לא כולל מע"מ). מס התשומות הגלום בחשבוניות אלו הינו בסך כולל של 12,865 ₪.
- חשבוניות בטוליט נכללו בספרי הנהלת החשבוניות של נאשמת 3, נוכח כהוצאות בדו"ח השנתי שהגישה הנאשמת 3 לרשויות המס בגין שנת 2008 וקוזז מס התשומות הגלום בהן מהדוחות אשר הוגשו למע"מ.

הוראות החיקוק (נאשמים 2-3 בלבד):

- השמטת הכנסה מדו"ח - עבירות לפי הוראות סעיף 220(2) לפקודה יחד עם הוראות סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).
- הכנה וקיום פנקסי חשבוניות כוזבים - עבירה לפי הוראות סעיף 220(4) לפקודה יחד עם הוראות סעיף 29 לחוק העונשין.
- מסירת דו"ח הכולל אמרה כוזבת - עבירה לפי הוראות סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן - חוק מע"מ) יחד עם הוראות סעיף 29 לחוק העונשין.
- ניכוי מס תשומות ללא חשבונית כדין - עבירה לפי הוראות סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ יחד עם הוראות סעיף 29 לחוק העונשין.
- מרמה ותחבולה - עבירה לפי הוראות סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ יחד עם הוראות סעיף 29 לחוק העונשין.

ב. פרטי הסדר הטיעון:

- התיק נקבע לשמיעה בפני מותב אחר ובמקביל נוהל הליך גישור לפניי. בסופו של הליך הגישור הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שנחתם גם בכתב, הכולל הסכמות מלאות בכל רכיבי הענישה שהינן, בתמצית, כלהלן:
 - הצדדים יעתרו להשית על נאשמים 1 ו-2 את העונשים הבאים: מאסר בפועל לתקופה של שישה חודשים, שניתן לשאתו בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה (שאף על פרטיו הוסכם) וקנס כספי (בשיעור 50,000 ₪ לנאשם 1 ובשיעור של 250,000 ₪ לנאשם 2). הצדדים אף הסכימו על אופן פריסת הקנס לתשלומים, תוך הסכמה על הקלה נוספת בפריסה במסגרת הטיעונים לעונש.
 - הצדדים יעתרו להשית על נאשמת 3 קנס בשיעור של 30,000 ₪.
- הנאשמים הורשעו, כאמור ברישא לפסק דין זה, על יסוד הודאתם לפניי. נוכח בקשתם

והסכמתם של כל הצדדים - וכאשר עסקין בהסדר טיעון "סגור" על כל פרטיו ורכיביו - הטיעונים לעונש נשמעו אף הם לפני.

ג. תמצית טיעוני ב"כ הצדדים:

5. ב"כ המאשימה נימק את הסדר הטיעון באיזון שנקטה המאשימה בין האינטרס הציבורי לבין נסיבותיהם האישיות המיוחדות של הנאשמים. מדובר בנאשמים ללא כל עבר פלילי, שהודו ונטלו אחריות על מעשיהם, בתיק מורכב. בנוסף, בעניינו של נאשם 1 לא מדובר בהיקף עבירה חריג ועל כן העונשים המבוקשים בעניינו מתיישבים עם האינטרס הציבורי. בעניינם של נאשמים 2 ו-3 מחדלי המס (של נאשמת 3) הוסרו, והקנס המבוקש בעניינו של נאשם 2 הינו משמעותי. טעמים מצטברים אלה, תוך התחשבות באבחנה שנערכה בין הנאשמים בהתאם למעשיהם, מלמדים לשיטת ב"כ המאשימה שהסדר הטיעון שנערך הינו הולם ומכאן עתירתו לכיבוד ההסדר.
6. ב"כ נאשם 1 הצטרף לעתירה לכיבוד הסדר הטיעון. ב"כ נאשם 1 הרחיב בתיאור נסיבותיו האישיות של נאשם 1, יליד שנת 1955, אב ל-4 ילדים וסב ל-32 נכדים. ב"כ נאשם 1 עמד על מצבה הרפואי המורכב של אשת נאשם 1, כפי שהוא משתקף במסמכים ס/1 וס/2. בנוסף, המצב הכלכלי של בני הזוג הינו בכי רע, שכן נאשם 1 אינו עובד ובני הזוג מתקיימים מגמלת הבטחת הכנסה ומגמלת נכות דלות, בסכום כולל של 3,243 ₪ לחודש (ר' ס/3). בנסיבות אלה ב"כ נאשם 1 אף עתר לפריסה מקלה של תשלומי הקנס, לתקופה של 36 חודשים.
7. ב"כ נאשמים 2-3 הצטרף אף הוא לעתירה לכיבוד הסדר הטיעון ותיאר את נסיבותיו האישיות של נאשם 2, יליד שנת 1960, אב ל-11 ילדים וסב ל-40 נכדים, כשהאחרון שבהם נולד במזל טוב כשבוע טרם מועד הדיון. כן הדגיש ב"כ נאשמים 2-3 את עברו הנקי של נאשם 2 ואת חלוף הזמן הניכר מעת ביצוע העבירות, למעלה משמונה שנים. אף ב"כ נאשמים 2-3 עתר לפריסה מקלה של תשלום הקנס בעניינו של נאשם 2.
8. לבסוף נאשם 1 נשא דברים, ובהם טען כי לפי דעת תורה שקיבל הוא החליט לחזור בו מהסכמתו להסדר הטיעון. בית המשפט אפשר לנאשם 1 לנמק את דבריו וכן לב"כ הצדדים להגיב. לאחר מכן ניתנה החלטה הקובעת כי טענותיו של נאשם 1 אינן עומדות במבחן שנקבע בפסיקה לחזרה מהודאה במסגרת הוראות סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (ר' ההחלטה בפרוטוקול, עמ' 21-22) ועל כן בקשתו נדחתה.

ד. דיון והכרעה:

9. סבירותו של הסדר טיעון נבחנת על-פי "מבחן האיזון", שנקבע בזמנו בע"פ 1958/98 פלוני נ' **מדינת ישראל** (25.12.2002), וככל שהסדר הטיעון עומד במבחן זה על בית המשפט לכבדו. ב"כ הצדדים נימקו את ההסדר במספר טעמים מצטברים, תוך שהפנו הן להיקף העבירות מושא כתב האישום המתקן, ההיקף הראייתי של התיק ומשמעותה של הודאת הנאשמים על רקע זה, ונסיבותיהם האישיות של הנאשמים.
10. בנסיבות האמורות, הסדר הטיעון עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנהוגה, הגם שהוא נוטה לכף קולה. אכן, ב"כ הצדדים נמנעו מלטעון לפני למתחם העונש ההולם, חרף הפסיקה שלפיה

הוראות תיקון 113 חלות גם במקרים של הסדרי טיעון (ר' למשל ע"פ 2524/15 שפרנוביץ נ' מדינת ישראל (08.09.2016), בפסקה 18 לפסק הדין). יחד עם זאת, בפועל ההיזקקות לקביעת מתחם העונש ההולם מתחייבת רק כאשר סבירות הסדר הטיעון אינה ברורה על פניה (ר' ע"פ 4301/15 פינטו נ' מדינת ישראל (05.01.2016), בפסקה 31 לפסק הדין), ולא זה המקרה דכאן. בענייננו, בהתחשב בנימוקי ב"כ הצדדים כאמור לעיל, הסדר הטיעון הוא בגדר הסביר ולפיכך על בית המשפט לכבדו.

11. לפיכך אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

(א) 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 31.1.18.

על הנאשם להתייבב לתחילת ריצוי עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, כאמור בחוות דעת הממונה, ביום 2.9.18 עד השעה 08:00.

מובהר בזה לנאשם 1 כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד מובהר לנאשם 1, כי במידה ולא יציית להוראות כאמור, הוא עשוי לרצות את עונשו, או את יתרת עונשו, במאסר בבית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 12 חודשים אותו לא יישא נאשם 1 אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, את העבירה בה הורשע.

(ג) קנס בסך של 50,000 ₪, או שישה חודשי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשלושים ושישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 3.10.18 ובראשון של כל חודש לאחרי. היה ונאשם 1 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

נאשם 2:

(א) 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 27.3.18.

על הנאשם להתייבב לתחילת ריצוי עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, כאמור בחוות דעת הממונה, ביום 2.9.18 עד השעה 08:00.

מובהר בזה לנאשם 2 כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד מובהר לנאשם 2, כי במידה ולא יציית להוראות כאמור, הוא עשוי לרצות את עונשו, או את יתרת עונשו, במאסר בבית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 24 חודשים, אותו לא יישא נאשם 2 אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה מהעבירות בהן הורשע.

(ג) קנס בסך של 250,000 ₪, או שנת מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשלושים ושישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 3.10.18 ובראשון של כל חודש לאחריו. היה ונאשם 2 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מידי.

נאשמת 3:

קנס בסך של 30,000 ₪, שישולם עד ליום 3.10.18.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר דין זה לממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר.

ניתן היום, ג' אב תשע"ח, 15 יולי 2018, במעמד הצדדים.